

CRÍTICA DE MÚSICA

Tres músics d'alta volada

El contrabaixista Horacio Fumero deixa empremta al Cicle de Jazz de Granollers

31è Cicle de Jazz al Casino. Horacio Fumero Trio. Casino de Granollers. Divendres 13 de novembre, 23 h.

Granollers

David Ramon

La segona cita del Cicle de Jazz al Casino tenia com a principal reclam la visita a Granollers del reconegut contrabaixista Horacio Fumero. El músic d'origen argentí, aficionat a l'ornitologia –almenys a l'hora de titular els seus temes–, va aprofitar l'ocasió per dur al Vallès dos altres *pájaros* del jazz, que van seduir els devots d'aquest estil musical (pocs), reunits al Casino divendres al vespre. El pianista Joan Monné i el trompetista argentí Guillermo Caliero són dos joves músics d'alta volada que cal tenir en compte quan no vinguin acompanyats d'una patum com Fumero.

La banda es va presentar amb una tria d'estàndards de Thelonious Monk (*Monk's mood*, *In walked bud*, *Misterioso*, *Well you needn't*), un bloc un xic espès que va servir per comprovar l'equitat qualitativa dels músics i les seves ganes de fer xalar l'audiència. En absència d'una bateria, el combinat instrumental converseix el pianista en amo

El contrabaixista Horacio Fumero, en un moment del seu concert al Casino de Granollers

i senyor de l'empostissat jazzístic, i Monné va assumir el paper sense necessitat de sobreactuar. Es va dedicar més a explorar harmonies i articulacions, fent aportacions ben personals i exigents per als que, si n'hi havia, només anaven a "escoltar una mica de jazz".

Però el gall que va treure més pit va ser Caliero. Amant d'un so natural, gai-

rebé prescindint d'enlluernaments metàl·lics, l'argentí va resultar un bon comunicador, tant si es dedicava a passatges lírics com si havia de ser enèrgic. Tenia una ductilitat admirable, especialment quan encarava cromatismes a velocitat de falçó. Al seu temps, el so rodó del contrabaix de Fumero batejava acoblat confortablement al ritme, i exhibia

un plomall jove i acolorit. No era el vell de l'estol.

La segona part va tenir l'avantatge del ganxo de la llatinitat, i va atrapar amb cançons d'Eladia Blázquez, Antonio Carlos Jobim i un bloc de temes del mateix Fumero –tots amb noms d'ocells americans–, que els tres passerells, per no repetir *pájaros*, van triar per acomiadar-se de l'audiència.

Gerard Quintana entusiasma el públic de Castellterçol

Castellterçol

Joan Capdevila

El concert que Gerard Quintana va oferir al Centre Espai Escènic de Castellterçol, aquest dissabte, va delectar el públic que emplenava la sala. Es tractava de la pre-estrena del seu darrer disc, *De terrat en terrat*, que es presentarà formalment a Salt (Girona) el proper 27 de novembre.

A l'espectacle, Quintana reflexiona sobre la societat actual, en què les vergonyes del poder queden al descobert i l'esperit de sacrifici de l'individu autònom es posa a prova. De fet, entre cançons i cançons, el cantautor va deixar clar que ha concebut aquest nou aplec de melodies en veure com "tot passa molt de pressa a la ciutat". El públic, còmplice de l'energia i sensibilitat del cantant, es va anar entregant durant la vetllada, fins a rendir-se totalment al nou univers musical, amb peces com *Cançó de Vent i dol*, *Diumenge salvatge*, *Fóra de control*, *Marina*, o *Cel*.

El cantant va acabar amb *La crosta*, amb rerafons polític i *De terrat en terrat*, que dona títol al nou treball que presentava. Amb uns quants bisos de cançons més que conegudes, Gerard Quintana es va acomiadar d'un públic satisfet per un concert rodó i intens.

La Rectoria Vella de Sant Celoni acull una mostra del pintor Germà Xerta

Sant Celoni

Yolanda Duque

Una cantonada, la porta d'entrada a un botiga, una teulada o les voltes d'una plaça porticada són alguns dels fragments de realitat que serveixen d'inspiració a Germà Xerta, pintor barceloní que viu a Sant Pere de Vilamajor des de fa nou anys. Moltes de les obres que reflecteixen aquests petits bocins del paisatge urbà han estat aplegades ara en l'exposició batejada com "Una altra mirada sobre el paisatge", que es pot veure a la Rectoria Vella de Sant Celoni des de dissabte passat i fins al proper tretze de desembre.

Tal com explica Xerta, aquesta "altra mirada" es refereix a la manera com

interpreta i deforma les imatges que contempla. Al pintor li agrada concentrar-se en coses petites i transmetre-les segons la seva visió particular, sempre fregant la frontera entre la pintura representativa i l'abstracció. Xerta també es caracteritza per la sobrietat cromàtica de les seves obres, on és freqüent trobar pintures amb omnipresència de grisos o marrons. Tanmateix, el pintor sol utilitzar tocs de color segons el seu interès, sempre per cridar l'atenció de l'espectador cap a algun detall en concret.

UNA OBRA ÀMPLIAMENT CONEGUDA

Germà Xerta ha participat en nombroses exposicions

El pintor Germà Xerta, de Barcelona, viu a Sant Antoni de Vilamajor des de l'any 2000

col·lectives, tant a Catalunya com arreu de l'Estat espanyol. De fet, tal com ell mateix reconeix, un dels llocs on més aprecien la seva

pintura és al País Basc i a Navarra. "Potser per la meua contenció en l'ús del color", comenta. La seva obra, que també ha estat protagonista

en un gran número de mostres individuals arreu de l'estat, ha estat mereixedora de múltiples guardons i reconeixements.

Dilluns, 16 de novembre de 2009